

ሥዕል 10:- ኪዳነ ምሕረት (የምሕረት አማላጅ)

«አንቲ ውስቲ ተስፋቲ ስስዳም ስመ ደስደድ ስምገነት፤ ስዳም ከገነት በወጣ ጊዜ ተስፋው ስንቺ ነሽ።»

(ቅዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ 7ጽ 71)

«በጎበ ኮሱ መካን ርስት ስንቲ። ወሥሎጥ ስምኪ በጎበ ስግዚአብሔር፤ በቦታው ሁሉ ስንቺ ርስት ነሽ። ስምሽም በእግዚአብሔር ዘንድ በማማላድ ሥልጡን ነው።»

(መጽሐፈ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ 7ጽ 49-51)

ምዕራፍ አምስት

5. ክብረ ቅድስት ድንግል ማርያም ከነገረ ድኅነት ጋር ያለው ምሥጢራዊ ትሥሥር

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም ልዩ የሆነ የክብር ሥፍራ አላት። ስለሆነም በቤተ ክርስቲያናችን ሁለንተናዊ ሕይወት ውስጥ ቅድስት ድንግል ማርያም በሰማይም በምድርም ካሉ ፍጥረታት ሁሉ ይልቅ የክብረት በመሆኗ ከቅዱሳን ሁሉ ሰላይ ቀዳሚት ሆና ትከበራለች፣ ትመሰገናለች።⁽³⁰⁴⁾ ይህንን አስመልክቶ በኦርቶዶክሳውያን ዘንድ በስፋት የሚታወቀውና ዘወትር የሚዘመረው የእመቤታችን ምስጋና «ሰኪ ደደሱ ሰበደ ወክብር ስምኪሎው ስለ ደነብረ ዲበ ምድር። ቃሰ ኩበ መደሰ ወተሰብሰ ስምኒኪ። ... ስድጋነ ነፍሳቲነ በምጽኦቲ ቅዱስ፤ ድንግል ሆይ በዚህ ዓለም ከሚኖሩ ሰዎች ይልቅ ክብር ላንቺ ይገባል። አካላዊ ቃል ወደዚህ ዓለም መጥቶ ከሥጋሽ ሥጋ፣ ከነፍስሽ ነፍስ ነሥቶ ሰው ሆነ። ... በልዩ አመጣጡ፣ በጽኑ ቀጠሮው ማለትም አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም መጥቶ አዳነን»⁽³⁰⁵⁾ በማለት ይመሰክራል።

⁽³⁰⁴⁾ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ፣ «መልክዐ ሥዕል» መጽሐፈ ሰዓታት፣ (አዲስ አበባ፣ አክሱም ማተሚያ ቤት፣ 1992 ዓ.ም.)፣ ገጽ 266። Wondemagegnehu and Motovu eds., *The Ethiopian Orthodox Church*, 106-107. Gaventa, *Mary: Glimpses of the Mother of Jesus*, 14-15. Anthony, "Mary in the Orthodox Tradition," 95. O' Carroll, *Theotokos: A Theological Encyclopedia of the Blessed Virgin Mary*, 381. አያሌው ታምራ (ሊቀ ጠበብት)፣ ምልጃ፣ ስርቅና ሰላም፣ ገጽ 48-49፣ 57።

⁽³⁰⁵⁾ ሙዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 116-117። Abba Melketsedek, *The Teaching of the Ethiopian Orthodox Church*, 69-70. Daniel, *Blessed Virgin Mariam*, 118-119.

5.1 የዐሥራው መጻሕፍት ምስክርነት

እስትንፋስ እግዚአብሔር የሆኑት መጻሕፍት አምላካውያት ቤዛ ዊተ ዓለም ድንግል ማርያም በድቀተ ኃጢአት ምክንያት በፍጻና በመርገም ተይዞ፣ በመንጸፈ ደይን ወድቆ፣ በእግረ አጋንንት ሲጠቀጠቅ የነበረው መላው የሰው ዘር በሐዲስ ተፈጥሮ የዳነባትና አጥቶት የነበረውን አምላካዊ ጸጋና ክብርም ዳግመኛ የተጎናጸፈባት የሕይወት መሠረት፣ የድኅነት ምክንያት በመሆኗ ልዩ የክብር ሥፍራ እንዳላት በስፋት ይመሰክራላታል። ይልቁንም ሲቁ «በከመ ስህደታዎ ጳጳሳት ከዊነ ስምሳክ ስስዳም ወስኪዋነ ከማሁ ስህደቱ ገብርኤል ሰማይም ወሲዳ ስምሳክ በሥጋ»⁽³⁰⁶⁾ ሲል እንደመሰከረው በአርቶዶክሳውያን ዘንድ ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም መልዕልተ ፍጡራን መትሕተ ፈጣሪ ሆና ትከበራለች። በመሆኑም ከዚህ ቀጥለን ሐዋርያዊት የሆነችው ቤተ ክርስቲያናችን ክብረ ቅድስት ድንግል ማርያምን አስመልክቶ ያላትን መጠነ ሰፊ አስተምህሮ የዐሥራው መጻሕፍትንና የመጻሕፍተ ቅዳሴያትን ምስክርነት መሠረት አድርገን ከነገረ ድኅነት ምሥጢር ጋር በማገናዘብ በዝርዝር እንመለከታለን።

5.1.1 መልዕልተ ፍጡራን፣ መትሕተ ፈጣሪ

እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም መሰላለች (ከፍጡራን ሁሉ በላይ)፣ መትሕተ ፎጣሬ (ከፈጣሪ በታች) ሆና ትከበራለች። በመሆኑም ለዚህ ልዩ ክብሯ መሠረቱ ወላዲተ አምላክነቷ፣ ዘለዓለማዊት ድንግል መሆኗና ይልቁንም ደግሞ በነገረ ድኅነት ውስጥ ያላት ታላቅና ልዩ የሆነ ሰታፊዎ ነው። የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ባሏት መጠነ ሰፊ ውዳሴያትና ዝማሬያት ውስጥ ሁሉ ለእመቤታችን ለድንግል ማርያም ተገቢውን ምስጋና ታቀርባለች። የእመቤታችንን ምስጋና ከሌ

⁽³⁰⁶⁾ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ [Abba Giyorgis of Gascha]፣ መጽሐፈ ምሥጢር ["The Book of Mystery"]፣ ገጽ 97።

ሎች ቅዱሳን ምስጋና የበለጠና ልዩ የሚያደርገው ልዑላ ባሕርይ ከሆነው ከእግዚአብሔር ዘንድ ለእርሷ የተሰጠው አምላካዊ ጸጋና ክብር ልዩ ስለሆነ ነው።⁽³⁰⁷⁾

ይህ ታላቅና ልዩ የሆነው የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያም ክብርና ውዳሴ በአርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ምእመናን ልቡና ውስጥ የጠለቀና ሥር የሰደደ ነው። ይህም በዕለት ተዕለት መንፈሳዊ ሕይወታቸውና አገልግሎታቸው ሁሉ በሰፊው የታወቀና የተረዳ ዘወትርም ጎልቶ የሚታይ ሕያው ምሥጢር ነው። ስለሆነም «በመዝሙራችንም ሆነ በቅዳሴያችን ሁሉ ከስመ ሥላሴ ቀጥለን የምንዘምረው የድንግል ማርያምን ውዳሴ ነው።»⁽³⁰⁸⁾ ለምሳሌ ያህል ብንመለከት «ስኩነ ዘበሰማይት» ብለን የምስጋና ባለቤት የሆነውን ሰማያዊ አባታችንን ልዑላ ባሕርይ እግዚአብሔርን ካመሰገንን በኋላ ቀጥለን «በሰላሳ ቅዱስ ገብርኤል መሰከክ ኩ ስገዘስትየ ማይም ሰላም ሰኪ» ብለን ደግሞ እመቤታችንን እናመሰግናታለን።

ከዚህም ጋር በዘወትር ጸሎታችንም «ኩብሐት ሰስብ፣ ኩብሐት ሰመዳ፣ ኩብሐት ሰሙን፤ ቅዱስ» ብለን በአንድነት የሚቀደሰውን፣ በሦስትነት የሚሠለሰውን አምላክ ካመሰገንን በኋላ «ኩብሐት ሰስገዘስትነ ማይም ድነገሰ ወሳዒት ስምሳክ» ብለን ደግሞ እመ አምላክ፣ ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያምን በደረጃው እናመሰግናታለን። ከዚህም ሌላ ከሁሉ አስቀድመን «ኩብሐት ሰስገዘስብሔይ ከያነ ዘይጠፈ ከሙ ናምሳክ» በማለት ስሙን ቀድሰን፣ ክብሩን እንወርስ ዘንድ በአርአያውና በአምሳሉ አልቆና አክብሮ የፈጠረንን ቅዱስ እግዚአብሔርን እናመሰግናለን። በመቀጠል ደግሞ «ኩብሐት ሰማይም ስሙ ስምሳክ ስገዘስትነ መሙድኅነትነ» ብለን

⁽³⁰⁷⁾ ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ፣ «በእንተ ብሥራተ መልአክ»፣ ሃይማኖተ አበው፣ ገጽ 252። ቅዱስ ያሬድ፣ መጽሐፈ ድን፣ ገጽ 380፣ 386። አባ ጎርጎርዮስ፣ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ፣ ገጽ 155። አንዱዓለም ዳግማዊ (መግሥት)፣ «እነሆም ከሃሪ ጆምሮ ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል» ፍሬ ተዋሕዶ ዘእምናዘሬት፣ ጎዳር 21/1997 ዓ.ም.፣ ገጽ 7። Getachew Haile (Professor), The Mariology of Emperor Zara Yacob of Ethiopia, 73, 83.

⁽³⁰⁸⁾ አባ ጎርጎርዮስ፣ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ፣ ገጽ 131።

የባሕርያችን መመኪያ፣ የድኅነታችን መሠረት የሆነችውን ቤዛዊተ ዓለም ቅድስት ድንግል ማርያምን እናመሰግናታለን። ለዚህም ምስጋናችን አብነቶቻችንና ምስክርቻችን ከሰማያውያን ቅዱሳን መላእክት መካከል መልአክ ብሥራቷ የሆነው መጋቤ ሐዲስ ቅዱስ ገብርኤል ሲሆን ከምድራውያን ቅዱሳንና ቅዱሳት መካከል ደግሞ መንፈስ ቅዱስን የተመላች ቅድስት ኤልሳቤጥና በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ የከበረው ልጇ ቅዱስ ዮሐንስ መጥምቅ ነው።⁽³⁰⁹⁾

መጋቤ ሐዲስ ቅዱስ ገብርኤል ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያምን ያሰማት ቃለ ብሥራትና ቃለ ፍሥሐ ጥልቅ የሆነ ልዩ አምላካዊ ምሥጢር ያለው መሆኑ በኦርቶዶክሳውያን አብያተ ክርስቲያናት መጻሕፍተ ውዳሴያትና ቅዳሴያት ውስጥ በስፋት ተገልጿል። ስለሆነም መልአክ ሰላም ቅዱስ ገብርኤል እመቤታችንን “ተይሥኪ ስ ምስዕተ ዳጋ ስገዚከብኪፍ ምስኪኪ፤ ምልዕተ ጸጋ፣ ምልዕተ ውዳሴ፣ ምልዕተ ክብር የሆነች ድንግል ሆይ ልዑላ ባሕርይ እግዚአብሔር ከሥጋሽ ሥጋ፣ ከነፍስሽ ነፍስ ነሥቶ ከአንቺ በተዋሕዶ ሰው ሆኗልና ደስ ይበልሽ” (ሉቃ. 1፡28) ሲል ያመሰግናት ምስጋና ከፍጡራን ወገን ለማንም ያልቀረበና ወደፊትም የማይቀርብ ልዩ ምስጋና ነው። ከዚህም ጋር በመልአኩ የተሰበከው ይህ ቃለ ፍሥሐ ለአምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመናት አዝናና ተክዞ ይኖር ለነበረው መላው የሰው ዘር በእመቤታችን በድንግል ማርያም አማካይነት የተላለፈ በመሆኑ የቤተ ክርስቲያናችን መጻሕፍተ ውዳሴያት በመተባበር “ተይሥኪ ስ ሙኃዘ ፍሥኪ፤ የተድላና ደስታ መፍሰሻ ሆይ ደስ ይበልሽ”⁽³¹⁰⁾ እያሉ ቤዛዊተ ዓለም ድንግል ማርያምን ዘወትር ያመሰግናታል፣ ያከብሯታል።

⁽³⁰⁹⁾ McHugh, *The Mother of Jesus in the New Testament*, 37-43. Palmer, *Mary in the Documents of the Church*, 53-54, 108-109. Malaty (Fr.), *St. Mary in the Orthodox Concept*, 53.

⁽³¹⁰⁾ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ፣ መጽሐፈ ሰዓታት፣ ገጽ 29። ድርሳነ ገብርኤል፣ ገጽ 8-9፣ 20። አንዱ ዓለም ዳግማዊ (ዲያቆን)፣ “እነሆም ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ብዕዕት ይለኛል”፣ ገጽ 7። Meerseman, *The Acatistos Hymn: Hymn of Praise to the Mother of God*, 11. Graef, *Mary: A History of Doctrine and Devotion*, 6-10.

ቀደም ብለን በምዕራፍ ሁለት፣ ሦስትና አራት ላይ በስፋት እንደገለጽነው እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ከፍጡራን ሁሉ ተለይታ ለአምላክ እናትነት፣ ለመለኮት ማደሪያነትና ለድኅነተ ዓለም መሣሪያነት መመረጧን አውስተናል። ዳግመኛም በዚህ ልዩ ጸጋዋ መድኅነ ዓለም ኢየሱስ ክርስቶስን ስንበሰ ዘርሷ፣ ስንበሰ ሩካቤ በጥቅም ድንገጥና ፀንሳ፣ በጥቅም ድንገጥና በመውለዷ ድንገጥ ወእም ማለትም እናትነትን ከድንግልና፣ ድንግልናን ከእናትነት ጋር አስተባብራና አንድ አድርጋ ይዛ በክብሩ ወሲዶ ላይ ክብሩ ድንገጥናን ተጎናጽፋ የተገኘች ወትረ ድንገጥ ማይም (ዘለዓለማዊት ድንግል ማርያም) መሆኗን ተመልክተናል።

በዚህም መሠረት ረቂቅና ድንቅ የሆነውን ይህንን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ድንግልናዊ ፅንሰና ልደት በመግለጥ በቤተ ክርስቲያናችን ዘወትር የሚዘመሩትና የሚጸለዩት የእመቤታችን ውዳሴያት “... ወሶበ ፎስፎ ስገዚከሙ ዘስተጋብክ ኩሱ ፍጥረተ ስገዚ ይነብር ወስተ ስገዚክ ወዘደሴሴ ስኩሱ ፍጥረት ደጠቡ ስሰበክ ከሙ ስግነ ...፤ ሰማያውያን የሚሆኑ ቅዱሳን መላእክት ፍጥረታን ሁሉ በመሐል እጁ ሰብስቦ የሚይዘውን ጌታ በአንቺ እቅፍ ውስጥ ሆኖ ባዩት ጊዜ፣ አንድም ፍጥረታትን ሁሉ አስተካክሎ የሚመግበው ጌታ እንደ ሕፃናት ድንግልናዊ ወተትን ያስገኙ ጡቶችሽን ይዞ ሲጠባ ባዩት ጊዜ ትሕትናውን ፈጽመው አደነቁ”⁽³¹¹⁾ በማለት በእርሷ ሕይወት የተፈጸመውን አምላካዊ ድንቅ ምሥጢር ይመሰክራሉ።

በኦርቶዶክሳዊ የነገረ ማርያም አስተምህሮ መሠረት እመቤታችን ድንግል ማርያም የምትጠራባቸው ሦስት ዋና ዋና ስያሜዎች አሏት። እነዚህም፡- ወላዲተ ስምላክ [Theotokos - Mother of God]፣ ወትረ ድንገጥ (ዘለዓለማዊት ድንግል) [Aeiparthenos - Ever Virgin]፣ በእግዚአብሔር ወቅርታ ወቅርታት በኩሉ [Panagia - All Pure and All Holy] ናቸው።

⁽³¹¹⁾ ቅዱስ ያሬድ፣ “አንቀጽ ብርሃን”፣ ገጽ 407። አባ ጽጌ ድንግል፣ “ማላሌተ ጽጌ”፣ ገጽ 657። አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ፣ መጽሐፈ ሰዓታት፣ ገጽ 206። Brock, *Bride of Light*, 58, 100. St. Jacob of Serug, *On the Mother of God*, 23-24. ቅዱስ ያሬድ፣ መጽሐፈ ድንግል፣ ገጽ 384።

ስለሆነም «የእምነት መመሪያ ሕግ የአምልኮና የጸሎት ሥርዓት መመሪያ ሕግ ነው» ["lex orandi, lex credendi"]⁽³¹²⁾ በሚለው የሥነ መለኮት ሊቃውንት ዐቢይ መርሕ መሠረት እነዚህ የእመቤታችን ልዩ መመሪያዎች በቤተ ክርስቲያናችን ያለውን የቅድስት ድንግል ማርያም ምስጋናና ክብር ከሌሎች ቅዱሳንና ቅዱሳት ምስጋናና ክብር ሁሉ ይልቅ የተለየና የበለጠ ያደርገዋል።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን በዘወትር ሥርዓተ አምልኮዋ ለቅድስት ሥላሴ ብቻ የምታቀርበውን አምልኮት [Adoration]፤ እንዲሁም ለወላዲተ አምላክ ለድንግል ማርያም የምትሰጠውን አክብሮት [Veneration] በሚገባ ለይታና ጠንቅቃ ታስተምራለች። ስለሆነም ኦርቶዶክሳውያን የሥነ መለኮት ሊቃውንት የልዑል ባሕርይ እግዚአብሔር ፈጣሪነቱን፣ ሠራዊቲነቱን፣ መጋቢነቱን፣ መለኮታዊ ክብሩን፣ አምላካዊ ጥበቃውን፣ በሁሉ የመላ፣ ሁሉን ቻይና ሁሉን አዋቂ፣ ቅዱስና ንጹሐ ባሕርይ አምላክ መሆኑን በመግለጥ ለጌትነቱ የሚገባው ልዩ የባሕርይ ክብርና ምስጋና የሚቀርብበትን ሃይማኖታዊ ሥርዓት **አምልኮት** [latreia - adoration] ይሉታል። በአንጻሩ ደግሞ ምክንያተ ድኅነት ለሆነችው ለእመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ከልዑል እግዚአብሔር ዘንድ በተሰጣት ልዩ ጸጋና ክብር መሠረት ተገቢው ምስጋና የሚቀርብበት ሥርዓት **እክብሮት** [hyperdulia - Veneration] ይባላል። ከዚህም ጋር ለቅዱሳን የሚሰጠው አክብሮት ደግሞ [dulia/proskynesis] በመባል ይታወቃል።⁽³¹³⁾

⁽³¹²⁾ Gambero, *Mary and the Fathers of the Church: The Blessed Virgin Mary in Patristic Thought*, 382. Ware, *The Orthodox Church*, 257-258. Donald G. Daine, "From Dysfunction to Disbelief: The Virgin Mary in Reformed Theology," *Mary's Place in Christian Dialogue* ed., Alberic Stacpoole (Wilton, Connecticut: Morehouse-Barlow Co., Inc., 1983), 142-150. Tambasco, *What are they Saying about Mary?*, 65-66. Mascall, "The Mother of God," 180. Jaroslav, *Mary Through the Centuries: Her Place in the History of Culture*, 59. ተአምረ ማርያም፣ ገጽ 3-7።

⁽³¹³⁾ ሊቃውንት ጉባኤ (ምዕራብ ጎጃም ሀገረ ስብከት)፣ ፍሬ ተዋሕዶ፣ (አዲስ አበባ፣ ቦሌ ማተሚያ ድርጅት፣ 1992 ዓ.ም.)፣ ገጽ 25-28። አያሌው ታምሩ (ሊቀ ጠበብት)፣ የኢትዮጵያ እምነት በሦስቱ ሕግጋት፣ 205-207። አባ ጎርጎርዮስ፣ የኢትዮጵያ

5.1.2 አማናዊት ታቦተ ጽዮን፣ አማናዊት ኢየሩሳሌም

ቅዱሳት መጻሕፍት በዘመነ ብሉይ የነበረው የቃል ኪዳን ታቦተ ለእስራኤል ዘሥጋ ሥርዓተ አምልኮ ሕይወታቸው ዋነኛው ማዕከል መሆኑን በስፋት ይገልጻሉ። ስለሆነም ሕዝብ እስራኤል በዘመነ ብሉይ በነበረችው በታቦተ ጽዮን አማካይነት ከእግዚአብሔር ጋር በአምልኮ፣ በጸሎትና በመሥዋዕት ዘወትር ይገናኙባት ነበር። የኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን ነገረ ማርያም አስተምህሮ የቅዱሳት መጻሕፍትን ምስክርነት መሠረት በማድረግ በብሉይ ኪዳን በነበረችው ታቦተ ጽዮንና በዘመነ ሐዲስ በተገለጠችው አማናዊቷ ታቦተ ጽዮን በቅድስት ድንግል ማርያም መካከል ያለውን ረቂቅና ድንቅ ምሥጢራዊ ንጽጽር አምልተና አስፍቶ ያስረዳል፣ ያስገነዝባል።

ኦርቶዶክሳዊ የነገረ ማርያም ትምህርት በዚህ አንጻራዊ ትርጓሜ አማካይነት ከምድራውያንና ከሰማያውያን ፍጡራን ሁሉ በላይ የሆነውን የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያምን ልዩ ንጽሕናና ቅድስና፣ ክብሯንና ልዕልናዋን በግልጥ ያስረዳል። ስለሆነም በድንግል ማርያምና በታቦተ ጽዮን መካከል ያለውን ምሥጢራዊ ንጽጽር አስመልክቶ በቤተ ክርስቲያናችን ዘወትር የሚዘመረው የእመቤታችን ምስጋና «ታቦተ በወርቅ ልዩ ስምጽህ ዘገብ፤ ስምሳኔ ዘእዳነቅዜ፤ ከማይነቅዝ እንጨት የተቀረጸ በውስጥ በአፍኦ በወርቅ የተለጠበ ታቦተ አንቺ ነሽ»⁽³¹⁴⁾ በማለት ይመሰክራል። በዚህ ቃለ ውዳሴ መሠረት ወላዲተ

ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ፣ ገጽ 155፣ 158። Ware, *The Orthodox Church*, 257. Mascall, "The Mother of God," 174. Wondemagegnehu and Motovou, *The Ethiopian Orthodox Church*, 21. John de Satgé, "The Bible and Tradition in Regard to the Blessed Virgin Mary," *Mary's Place in Christian Dialogue* (Wilton, Connecticut: Morehouse-Barlow Co., Inc., 1983.), 53. Dawe, "From Dysfunction to Disbelief: The Virgin Mary in Reformed Theology," 163.

⁽³¹⁴⁾ ወ.ጳሴ ማርያም ንባብና ትርጓሜው፣ ገጽ 190-194። አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ፣ መጽሐፈ ኦርጋኖን፣ ገጽ 266። መዝሙረ ድንግል፣ ገጽ 3፣ 48። አያሌው ታምሩ (ሊቀ ጠበብት)፣ ምልጃ፣ ዕርቅና ሰላም፣ ገጽ 49። Brock, *The Bride of Light*, 41.

አምላክ ድንግል ማርያም ከማይነቅዝ እንጨት በተቀረጸ ታቦት መመሰሏ ንጽሐ ጠባይዕ ሳያድፍባትና ቅድስና ባሕርይ ሳይጉድፍባት፣ በዩኒዩ (በማየት)፣ በሐሚሳ (በመስማት)፣ በገሢሥ (በመዳሰስ)፣ በሕደነዎ (በማሸተት) ምክንያት አንዳችም እድፍ ጉድፍ ሳያገኛት በንጽሕና በቅድስና ጸንታ በኃጢአት ሳትለወጥ ለመኖሯ ምሳሌ ነው። ይህንንም መፍቀሬ ጥበብ ሰሎሞን «ከሰብኪ ነውር ወእምነትኒ ሳዕሲኪ፤ ምክንያታዊ ነውረ ኃጢአት የሌለብሽ፣ የኃጢአት ሽታ ያልደረሰብሽ ንጽሕት በድንገሳና፣ ሥፍጥ በቅድስና፣ ከብዩት በሰላምና አንቺ ነሽ» (መኃ. ሰሎ. 4÷7) ሲል በምስጢር ተናግሮላታል።

ዳግመኛም ታቦተ ጽዮን በከበረ ወርቅ መለበጧ አማናዊቷ ታቦተ ጽዮን እመቤታችን በንጽሕ ሥጋ፣ በንጽሕ ነፍስ፣ በንጽሕ ሰብና የተሸለመችና ያጌጠች መሆኗን በምስጢር ያጠይቃል። በተጨማሪም ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም በሐዳዩ (በማሰብ)፣ በነቢዝ (በመናገር)፣ በገበር (በመሥራት) ንጽሕት፣ ቅድስት፣ ፍጽምት፣ ጎትምት እንደሆነች በመግለጥ በዚህ ልዩ ጸጋዋ ከልዑላን ቅዱሳን መላእክትና ከትሑታን ደቂቀ አዳም ሁሉ ይልቅ የተለየችና የከበረች መሆኗን በምስጢር ያሳያል። ስለሆነም እመቤታችን በዚህ መዓዛ ንጽሕናዋና ቅድስናዋ ለወልደ እግዚአብሔር ማደሪያነት መብቃቷንና ለድኅነት ዓለም መሣሪያነት መመረጧን ይገነዘባል።⁽³¹⁵⁾

Hainsworth, "The Ever-Virginity of the Mother of God," 16. አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ [Abba Giyorgis of Gascha]፣ መጽሐፈ ምስጢር፣ ["The Book of Mystery"]፣ CSCO, ገጽ 373። Carol, Mariology vol. 1, 17. Pope Shenouda III, Comparative Theology, 157.

⁽³¹⁵⁾ ዐፄ ዘርዐ ያዕቆብ [Emperor Zara Yacob]፣ መጽሐፈ ብርሃን. ["The Book of Light"] CSCO, 223. አባ ጽጌ ድንግል፣ "ማሳሰብ ጽጌ"፣ ገጽ 609። አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ፣ መጽሐፈ ሰዓታት፣ ገጽ 134፣ 282-283። ውዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 190-194። ተአምረ ማርያም፣ ገጽ 4-5። Getachew Haile (Professor), The Mariology of Emperor Zara Yacob of Ethiopia, 3-5. ሊቃውንት ገብኤ (ምዕራብ ኅዳም ሀገረ ስብከት)፣ ፍሬ ተዋሕዶ፣ ገጽ 49።

ከዚህም ጋር ኢትዮጵያዊው ቄርሎስ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ ይህን ምስጢር አራቆ ሲተረጎም፡-

ሰውሐኒ ደቤሱ ስግዚአብሔር ገበር ስክ ታቦተ ስንተ ዕል ወትቀፍሳ በወርቅ ንጽሕ ስንተ ስፍሕሃ ወስንተ ውስጣ ወትደደ ውስቴታ ተስዛዘ ዘስቤበከ ሀሱ። ... ከማሁ ስስተዳስዋ ሰድንገሰ ክሙ ተኩን ሥፍጥተ በቅድስና ወበንጽሕ። ... ወሰዘሰ ደትመየዋ ፍካፊሁ ንዘ ድንገሰ ስንተ ውስጣ ዘደቤ በደዋሂ ወበሰብና። ወስንተ ስፍሕሃስ ዘደቤ በደም ወበደሱት ወበንጽሕ ሥጋ ዘደሄደሞ ሰመነፎስ ቅዱስ⁽³¹⁶⁾

በማለት መስክሮላታል።

ከላይ የገለጥነውንና ከፍጡራን ሁሉ በላይ የሆነውን የወላዲተ አምላክን ንጽሕናና ቅድስና አስመልክቶ ሊቁ ቅዱስ ያዕቆብ ዘሥሩግ [St. Jacob of Serug (A.D. 451-521)] እንዲሁም ሊቁ ቅዱስ ያሬድ በአንድነት ሲገልጹ አማናዊቷን ታቦተ እግዚአብሔር ድንግል ማርያምንና የቃል ኪዳንን ታቦተ በማነጻጸር በስፋት አስረድተዋል። እኒህ ቅዱሳን አበው እንዳስተማሩት እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም በቤተ መቅደስ መኖሯ ሁለንተናዋ በወርቅ የተለበጠው ታቦተ ጽዮን በልዑል እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ከመቀመጧ ጋር በምስጢር የተያያዘ ከመሆኑም ሌላ አማና ዊቷ ታቦተ ጽዮን ድንግል ማርያም በውስጥ በአፍኦ፣ በነፍስ በሥጋ ንጽሕት፣ ቅድስት፣ ፍጽምትና ጎትምት መሆኗንም ይመሰክራል።⁽³¹⁷⁾

ከዚህም ጋር ታቦተ ጽዮን የቃለ እግዚአብሔር ማደሪያ እንደሆነች፣ አማናዊቷ ታቦተ ቅድስት ድንግል እመቤታችንም ለአካላዊ ቃል ለእግዚአብሔር ወልድ ማደሪያው ሆናለች። ሶርያዊው ሊቅ ቅዱስ ኤፍሬም ይህንን አማናዊ ፍጻሜ ምስጢር በመግለጥ ወላዲተ

⁽³¹⁶⁾ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ [Abba Giyorgis of Gascha]፣ መጽሐፈ ምስጢር ["The Book of Mystery"]፣ ገጽ 373-374።
⁽³¹⁷⁾ St. Jacob of Serug, On the Mother of God, 74. ቅዱስ ያሬድ፣ «አንቀጽ ብርሃን»፣ ገጽ 404፣ Laurentin, The Hail Mary: Its Meaning and Its Origin, 24-25.

አምላክን ባመሰገነበት ውዳሴው ሲናገር «ኮኪ ታቦት ሰጪዎ ስማዎት ወሞድ። ሃርኪዮ በከርሥኪ ተሰፃተ ስውራ። ስነቱ ማስምንት ስዘኢያገምርዎ ስማዎት ወሞድ፤ ድንግል ማርያም ሆይ ሰማይና ምድርን ለፈጠረ አምላክ ለእርሱ ማደሪያ ሆንሽ። ዘጠኝ ወር ከአምስት ቀን በማገፀንሽ ቻልሽው፣ ተሽከምሽው። ሰማይና ምድር የማይወስኑትን ለመወሰን የታመንሽ አንቺ ብቻ ነሽ»⁽³¹⁸⁾ በማለት መስክሮአል።

ሌላው ምሥጢር ደግሞ ነቢዩ ኢሳይያስ ሀገረ ሰላም፣ ሀገረ እግዚአብሔር ከሆነችው ከኢየሩሳሌም ቃለ እግዚአብሔር እንደሚገኝ ተናግሮአል። በአንጻሩ ደግሞ ከአማናዊቷ ኢየሩሳሌም ከቅድስት ድንግል ማርያም ቃለ ከብ ሕያው ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ ተወልዶ ተገልጦባታልና እመቤታችን በምሥጢር ኢየሩሳሌም ትባላለች። ወንጌላዊው ቅዱስ ዮሐንስ «ቃል ሥጋ ሆነ፣ ጸጋንና እውነትንም ተመልቶ በእኛ አደረ» (ዮሐ. 1+14) ሲል እንደመሰከረ። ከላይ እንደገለጥነው ኢየሩሳሌም ማለት ሀገረ ሰላም፣ ሀገረ እግዚአብሔር፣ ማኅደረ እግዚአብሔር ማለት ነው። አማናዊቷ ኢየሩሳሌም ቅድስት ድንግል እመቤታችንን ንጉሠ ሰላም የሆነው ሰላማዊ ኢየሱስ ክርስቶስ ያደረገትና የነገሠባት ሀገሩ፣ ማኅደሩ ናት።

የቤተ ክርስቲያናችን መጻሕፍተ ውዳሴያት «ብኪ ድኅነ ሃስም፣ ወበወሰደኪ ኮነ ሰላም፤ ድንግል ማርያም ሆይ በአንቺ ምክንያትነት ሃላም ዳነ፣ በልጅሽም ፍጹም ሰላም ሆነ፣ ተደረገ»⁽³¹⁹⁾፤ «ዛቲ ይስቲ ሲቲዳሲም ሀገጼ ሰነደት፤ የቅዱሳን ነቢያት ሀገረ ትንቢታቸው ይህቺ እመቤታችን ናት»⁽³²⁰⁾ በማለት እመቤታችን ሀገረ ሰላም መሆኗን አስረግጦ ተናግሮአል። ቅዱስ ጳውሎስ ሐዋርያም በመልእክቱ «እርሱ ሰላማችን ነውና» (ኤፌ. 2+14-15) ሲል ከአማናዊቷ ሀገረ ሰላም ከድንግል

⁽³¹⁸⁾ ውዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 164። ዐፄ ዘርዐ ያዕቆብ [Emperor Zara Yacob], መጽሐፈ ብርሃን [“The Book of Light”], CSCO, ገጽ 67።
⁽³¹⁹⁾ መጽሐፈ ቅዱስ፣ ገጽ 436።
⁽³²⁰⁾ ውዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 110።

ማርያም የተወለደውና ሰው የሆነው አምላክ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ንጉሠ ሰላም፣ አምላክ ሰላም መሆኑን አስረግጦ ተናግሮአል። (ማቴ. 10+12-13፣ ዮሐ. 14+27፣ ዮሐ. 20+19፣ 26)

ሌላው ምሥጢር ደግሞ ኢየሩሳሌም ማለት ሀገረ እግዚአብሔር፣ ማኅደረ እግዚአብሔር ማለት ነው። አማናዊቷ ኢየሩሳሌም ድንግል ማርያምም እመ እግዚአብሔር ዳግት፣ ማኅደረ መስኮት፣ ሙዝገባ ቃሰ ናትና በምሥጢር ኢየሩሳሌም ትባላለች። ይህንን አስመልክቶ ልቦ አምላክ ቅዱስ ዳዊት ሲናገር «ካኪ ነገሩ በስነቲኪ ሀገሩ እግዚአብሔር፤ የእግዚአብሔር ሀገር ቅድስት ድንግል ማርያም ሆይ እነሆ ስለ አንቺ የተነገረው ድንቅ ድንቅ ነገር፤ አንድም ልዑላ ባሕርይ እግዚአብሔር ወልድ ስንበሰ ዘይ፣ ስንበሰ ፈካቤ በጎቱም ድንግልና ፀንሰሽ፣ በጎቱም ድንግልና እንድትወልጁው ያደረገበት ኃይሉና ጥበቡ ምንኛ ዕፁብ ድንቅ ነው»⁽³²¹⁾ (መዝ. 86+3) በማለት አድንቋል። ይህ ልዩ አምላካዊ ምሥጢር የተፈጸመባት አማናዊቷ ሀገረ እግዚአብሔር እመቤታችንም በምስጋና ጸሎቷ «ታዳብዮ ነፍስዮ በእግዚአብሔር ... ስለሙ ገብረ ሲተ ጌዳሰ ወበያተ (ሉቃ. 1+47፣ 49)፣ ብርቱ የሆነ እርሱ በእኔ ታላቅ ሥራን አድርጓልና ማለት በጎቱም ድንግልና ፀንሽው፣ በጎቱም ድንግልና እንድትወልደው አድርጎኛልና ሰውነቱ ልዑላ ባሕርይ እግዚአብሔርን ታክሰረዋለች፣ ታመሰግነዋለች፣ ከፍ ከፍም ታደርገዋለች» ስትል መስክራለች።

የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያም ጣዕመ ፍቅሯና ጣዕመ ውዳሴዋ የበዛለት ሰርያዊው ሊቅ ቅዱስ ኤፍሬምም ወሳዒት አምላክን ባመሰገነበት ውዳሴው «ኮ ማርያም ወሳዒት ስምዕክ ሀገጼ ሙኅሮክ ዋት ዘኃዳሪ ሳሲኔሃ እግዚአብሔር ሰው፤ አምላክን የወለደሽ ድንግል ማርያም ሆይ ልዑል እግዚአብሔር ያደረብሽና የከተመብሽ ረቂቅ ከተማ ነሽ ሲል ተናግሮላታል። ይሽውም ንጉሥ በከተማው እንዲኖር፤ በባሕርይ

⁽³²¹⁾ መዝሙረ ዳዊት ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 432።

ሞት፣ ሽረት፣ በመንግሥቱ ጎልፈት፣ ውላጤ የሌለበት ሰማያዊውና ዘላለማዊው ንጉሥ ክርስቶስም ዘጠኝ ወር ከአምስት ቀን ማኅፀኗን ዓለም አድርጎ በተዋሕዶ አድርገታልና ሊቁ እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያምን ሀገረ እግዚአብሔር ብሏታል።»⁽³²²⁾

ከዚህም ሌላ ነቢያ እግዚአብሔር ቅዱስ ዳዊት በመዝሙሩ «ፎስግ ዘደግገዝ ያስተፎሥከ ሀገሪ ስግዚአብሔር፤ የወንዝ ፈሳሽ የእግዚአብሔርን ሀገር፣ የእግዚአብሔርን ከተማ ደስ ያስኛታል» (መዝ. 45፥4) ሲል ተናግሮአል። የዚህ ቃለ ትንቢት ትርጓሜ ለጊዜው በፈቃድ እግዚአብሔር ከሰማይ ታዞ የሚመጣ ዝናብ ሀገረ እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን ደስ ያስኛታል ማለት የዘሩባትን እንድታበቅል፣ የተከሉባትን እንድታጸድቅ ያደርጋታል ማለት ነው። ምሥጢራዊ ፍጻሜው ግን ከልዑል እግዚአብሔር ዘንድ ተልኮ ከሰማይ የወረደው መልአክ ሰላም ቅዱስ ገብርኤል አማናዊት ሀገረ እግዚአብሔር ድንግል ማርያምን «ተፎሥከ ስ ምልዕተ ዳጋ ስግዚአብሔር ምክሰኪ፤ ምልዕተ ጸጋ፣ ምልዕተ ውዳሴ፣ ምልዕተ ክብር ድንግል ማርያም ሆይ ደስ ይበልሽ። ልዑል እግዚአብሔር ከአንቺ ጋር ነውና (ከሥጋሽ ሥጋ፣ ከነፍስሽ ነፍስ ነሥቶ በተዋሕዶ ይወለዳልና) ብሎ፣ አንድም «ተዳኅኪ ወተወሰዱ ወሰዱ» ብሎ እመቤታችንን ፈጽሞ ደስ ያስኛታል ማለት ነው።⁽³²³⁾ በዚህም ትርጓሜ ምሥጢር መሠረት ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም አማናዊት ሀገረ እግዚአብሔር መሆኗን ይገነዘባል።

5.1.3 የታቦተ ጽዮንና የአማናዊቷ ታቦተ የእመቤታችን ምሥጢራዊ ንጽጽር

ቀደም ብለን በክፍል 5.1.2 ላይ በገለጥነው መሠረት በታቦተ ጽዮንና በአማናዊቷ ታቦተ ጽዮን በድንግል ማርያም መካከል ያለውን

⁽³²²⁾ ውዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 154።
⁽³²³⁾ መዝሙረ ዳዊት ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 248።

ሰፊና ጥልቅ ምሥጢራዊ ንጽጽር በዝርዝር እንመለከታለን። ለዚህ አንጻራዊ ትምህርታችን መነሻ የምናደርገው በትንቢተ ኢሳይያስ ምዕ. 2፥3 ላይ «ከግ ዳወዳኒ ስምዳዮን ወቀሰ ስግዚአብሔር ስምዳዮቲሳሴም፤ ሕግ ከጽዮን የእግዚአብሔርም ቃል ከኢየሩሳሌም ይወጣል» ሲል ነቢያ እግዚአብሔር አሳይያስ የመሰከረውን ኃይለ ቃል ነው። ይህ ታላቅ ቃለ ትንቢትና ቃለ ተስፋ ከዐበይት ነቢያተ እስራኤል መካከል አንዱ የሆነው ልዑል ቃል ኢሳይያስ ስለ ጽዮን ክብርና ምንነት የተናገረው፣ እንዲሁም ስለ ቅድስት ሀገር ኢየሩሳሌም ታላቅነትና ገናንነት የመሰከረው አማናዊ ቃለ ጽድቅ ነው። ነቢያ እግዚአብሔር ኢሳይያስ በጸጋ መንፈስ ቅዱስ ተቃኝቶ፣ በተሰጠው ሀብተ ትንቢት ተመርቶ የተናገረው ይህ ቃለ ትንቢትና ቃለ ተስፋ ልዑል ባሕርይ እግዚአብሔር ሙሉ ከግ (የሕግ መገኛ) የሆነችውን ጽዮንን የሕዝብና የአሕዛብ መመኪያ እንደሚያደርጋት የሚያረጋግጥ የበረከት ቃል ነው።

በመሆኑም ይህ ታላቅ ቃለ ትንቢት ለጊዜው እስራኤል ዘሥጋ የሚጠበቁበትና የሚከብሩበት ሕግ የተገኘባትንና የተሰጠባትን ታቦተ ጽዮንን የሚያመለክት ሲሆን፣ ፍጻሜ ምሥጢሩ ግን ሠፊ፣ ከግ (ሕግን የሠራ)፣ ሕገ፣ ከግ (ሕግን የደነገገ፣ የሕግ ባለቤት) የሆነው መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በኋለኛው ዘመን ማለትም አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ከሰማየ ሰማያት ወርዶ ከሥጋዎ ሥጋ፣ ከነፍሷ ነፍስ ነሥቶ በተዋሕዶ ሰው ሆኖ የተገለጠባትንና አማናዊት ጽዮን የተባለች እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያምን ያሳያል። ምክንያቱም ጽዮን ማለት ትርጉሙ አምባ፣ መጠጊያ፣ መሸሸጊያ ማለት እንደሆነ ሁሉ (2ኛ ሳሙ. 5፥1-10)፣ አማናዊት ጽዮን የተባለችው ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያምም ጸወነ ሥጋ፣ ጸወነ ነፍስ ናትና፣ አንድም ዳወነ ዳዊትን ዳወነ ኃጥኅን ናትና ነው። ይህንን አስመልክቶ ሊቁ ቅዱስ አባ ሕርያቆስ በቅዳሴው «ሰነቴ ውስጥ ተሰፊህ ስሕዳህ ስሙ ዳሴዳዳ ስምነት፤ አዳም ከገነት በወጣ ጊዜ ተስፋው አንቺ ነሽ»⁽³²⁴⁾ በማለት ቤዛዊተ ዓለም

⁽³²⁴⁾ ቅዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 71-73።

ድንገል ማርያም ሕገ እግዚአብሔርን በመተላለፉ ምክንያት ከፈጣሪው አንድነት ተለይቶ፣ ልጅነቱን አጥቶ፣ ከክብር ቦታ ከገነት ወጥቶ ለነበረ አዳም መጠጊያው፣ መሸሽጊያውና ተስፋ ስንቁ መሆኗን ገልጾ መስክሮአል።

እንግዲህ እመቤታችን ድንገል ማርያም አማናዊት ጽዮን፣ አማናዊት ኢየሩሳሌም፣ አማናዊት ሀገረ እግዚአብሔር መሆኗን በመግለጥ በመጠኑ ይህን ያህል ካልን ወደ ርዕሰ ነገራችን ተመልሰን በእመቤታችን በቅድስት ድንገል ማርያምና በታቦተ ጽዮን መካከል ያለው ምሥጢራዊ ግንኙነትና ትሥሥር ምንድን ነው? ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችንን በየዓመቱ ኅዳር 21 ቀን በታላቅ መንፈሳዊ ሥነ ሥርዓትና በከፍተኛ ድምቀት የምታከብረውን የእመቤታችንን በዓል “ኅዳር ጽዮን” (በዓለ ጽዮን) ብላ መሰየሟ ምሥጢራዊ ትርጓሜውና ምክንያቱ ምንድን ነው? የሚሉትን መሠረታዊ ጥያቄዎች መነሻ አድርገን ምሥጢራዊ ንጽጽርን ከዚህ እንደሚከተለው በዝርዝር እንመለከታለን።

በቅዱሳት መጻሕፍት በስፋት እንደተገለጸው በዘመነ ሐዲስ በወልደ እግዚአብሔር ሰው መሆን የተፈጸመው የድኅነት ዓለም ተስፋ (ሐዲስ ተፈጥሮ) እንደ እንግዳ ደራሽ፣ እንደ ውኃ ፈሳሽ እንዲያው በድንገት ወይም በቅጽበት የተከናወነ አይደለም። ይልቁንም ከሥጋዊው አስቀድሞ በዘመነ ብሉይ በተለያየ ኅብረ አምሳል በተገለጠውና በብዙ ዓይነት ኅብረ ትንቢት በተነገረው ተስፋ ድኅነት መሠረት የተፈጸመ አምላካዊ የቸርነት ሥራ እንዲ። ይኸውም ታላቁ ሐዋርያ ብርሃነ ዓለም ቅዱስ ጳውሎስ “ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዓይነትና በብዙ ጎዳና ለአባቶቻችን በነቢያት ተናገሮ ሁሉን ወራሽ ባደረገው ... በልጁ በዚህ ዘመን መጨረሻ ለእኛ ተናገረን” (ዕብ. 1፡1-2) ሲል እንደመሰከረው ነው።

ስለሆነም የአዲስ ኪዳና አማናዊት ታቦተ ጽዮን እመቤታችን ቅድስት ድንገል ማርያም በብሉይ ኪዳን ከተመሰለችባቸውና ከተገለጠችባቸው አያሌ ዐበይት ኅብረ አምሳልና ኅብረ ትንቢት መካከል አንዱና ዋነኛው ታቦተ ጽዮን ናት። መጽሐፍ “ስስምፊ ከሙ ኅብረ ብሉይ ወሐዲስ በስነተ ማርያም ወበስነተ ሲዮስ ክርስቶስ፤ ርዕይ ከሙ ይነገር ቀዳሚ በስነተ ደኃቴዊ ወደኃቴዊ ይፈጸሞ፤ ብሉይና ሐዲስ ስለ ቅድስት ድንገል ማርያምና ስለ ልጇ ኢየሱስ ክርስቶስ በአንድነት ተባብረው እንደተናገሩና እንደመሰከሩ እውቁ፤ ዳግመኛም ብሉይ ኪዳን ስለ አዲስ ኪዳን እንደሚናገርና እንደሚመሰክር፤ አዲስ ኪዳንም ብሉይ ኪዳንን እንዲተረጎሙ፣ እንዲፈጽሙ፣ እንዲያጸናው እዩ፣ ተመልከቱም”⁽³²⁵⁾ እንዳለ በአዲስ ኪዳን የተከናወነው አማናዊ ምሥጢር ሁሉ የብሉይ ኪዳን ፍጻሜ መሆኑን ይመለከቷል።

ለምሳሌ ያህል ብንጠቅስ በዘመነ ብሉይ ስለ ነቢዩ ኤልያስ የተነገረው ቃለ ትንቢት በዘመነ ሐዲስ በቅዱስ ዮሐንስ መጥምቅ ተፈጽሟል። ይህንን አስመልክቶ በቅዱስ ወንጌል እንደተገለጸው መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመዋዕለ ስብከቱ ሲያስተምር “ነቢያት ሁሉና ሕጉ እስከ ዮሐንስ ድረስ ትንቢት ተናገሩ፤ ልትቀበሉትስ ብትወዱ ይመጣ ዘንድ ያለው ኤልያስ ይህ ነው” (ማቴ. 11፡13-14፤ 17፡10-13፤ ሚል. 4፡5) በማለት ተናገሮአል። በዚህ መሠረት ኤልያስ ተብሎ የተነገረው በዮሐንስ እንደተፈጸመ ሁሉ፤ እንደዚሁም ጽዮን ተብሎ የተነገረው በእመቤታችን በቅድስት ድንገል ማርያም ተፈጽሟል። (2ኛ ሳሙ. 6፡1-23፤ ሉቃ. 1፡26-56)

ሲቀ ነቢያት ሙሴ በዘጸአት 40፡34 ላይ “ደመናው የመገናኛ ውን ድንኳን ከደነ፤ የእግዚአብሔርም ክብር ማደሪያውን ሞላ” ሲል

⁽³²⁵⁾ Getachew Haile (Professor), *The Mariology of Emperor Zara Yacob of Ethiopia*, 100-102. McHugh, *The Mother of Jesus in the New Testament*, 56-63. John Seward, *Redeemer in the Womb* (San Francisco: Ignatius Press, 1993), 29. Daniel, *Blessed Virgin Mariam*, 5. አባ ኅርኅርዮስ፣ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ፣ ገጽ 131-132።

በቅድስት ኦሪት የመሰከረውን፤ ወንጌላዊው ቅዱስ ሉቃስ ኃይለ ቃሉን በምሥጢር አገናኝቶ ሲናገር «ደስ ይበልሽ ጸጋ የሞላብሽ ሆይ ጌታ ከአንቺ ጋር ነው፤ ... መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል።፤ የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል ...» (ሉቃ. 1+28፣ 35) ብሏል። በዚህም ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም ምልዕተ ጸጋ፣ ምልዕተ ውዳሴ፣ ምልዕተ ክብር የሆነች አማናዊት ድንኳን መሆኗን ይገነዘቧል። ሊቁም እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያምን ባመሰገነበት በመልክዐ ማርያም ድርሰቱ «እመ ኃይረ ሳቤኪ ፀሐዩ ቅዱሳን ዜጫ፣ ኃይስ ሰጦሳ ዳሳኪ በሙነክዩ ገርማ፤ ድንግል ሆይ በቅዱሳን ላይ ዘወትር የሚያበራውና ለቅዱሳን ብርሃን፣ ዕውቀት የሆነው አማናዊው ፀሐዩ ጽድቅ ኢየሱስ ክርስቶስ በማገፀንሽ ባደረገ ጊዜ የልዑል እግዚአብሔር ኃይል በሚያስደንቅ ግርማ ከለለሽ፣ ጋረደሽ»⁽³²⁶⁾ በማለት በአጽንኦት ቃል አስረድቷል። (ሥዕል 8 ይመልከቱ)

በዘመነ ኦሪት ልዑስ ባሕርይ እግዚአብሔር ከሕዝብ አስራኤል ጋር የሚገናኝባትና በረድኤት የሚያደርግት ደብተሪ ሴት (የመገናኛው ድንኳን) በዘመነ ሥጋዊ አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ አስራኤል ዘነፍስ ከተባሉ ምእመናን ሐዲስ ጋር የተዋሐደባት፣ በረድኤት ያይደለ በከነት ያደረገት የአማናዊቷ ድንኳን የቅድስት ድንግል ማርያም ምሳሌ ናት። አስራኤላውያን የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር በብሩህ ደመና መታየቱንና አምላካዊ ክብሩም በደብተሪ ሴት ላይ መገለጡን «ሽሺናኽ» ይሉታል። ሰርያዊው ሊቅ ቅዱስ ኤፍሬም ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም አማናዊት ድንኳን መሆኗን ሲመሰክር «ከነቲ ሠስቲ ደብተሪ ስነተ ተሰሙደኪ ቅዱስት ቅዱሳን ሠውስቲታ ዳሳት ኪዳን፤ ድንግል ሆይ ሕግ የተጸፈበት ኪዳን ያለብሽ ከተለዩ የተለየሽ፣ ከከበሩ የከበርሽ፣ ቅዱሳን፣ ካህናት፣ የሚያገለግሉብሽ ድንኳን አንቺ ነሽ። ...፤ ዘውስቲ ሠሳደ ስገዚአብሔር ሠዳክ ሠኃደሪ ኅዘ ማርያም ድንግል፤ ይኸውም ሰው ሆኖ በማገፀንሽ ያደረገው ወልደ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ነው»⁽³²⁷⁾

⁽³²⁶⁾ ዐጻ ዘርዐ ያዕቆብና ዐጻ ናዖድ፣ «መልክዐ ማርያም»፣ ገጽ 533-534።
⁽³²⁷⁾ ውዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 173-174፣ 183-184። ቅዱስ ያሬድ፣

በማለት ተናግሮአል። ከዚህ ቃለ ውዳሴ እመቤታችን ድንግል ማርያም ትስብእትና መለኮት የተገናኙባት፣ የተዋሐዱባትና አንድ የሆኑባት፣ ምልዕተ ጸጋ፣ ምልዕተ ክብር የሆነች አማናዊት ድንኳን መሆኗን በምሥጢር እንረዳለን፣ እንገነዘባለን።⁽³²⁸⁾

ሌላው ደግሞ ልዑስ ባሕርይ እግዚአብሔር በጸጋ የሚያደርግባትና በረድኤት የሚገለጥባት ታቦተ ጽዮን ከአሚናዳብ ቤት ወጥታ ወደ ዳዊት ከተማ በመጣች ጊዜ ልቦ አምላክ ቅዱስ ዳዊት በፍጹም ትሕትና ሆኖ «የእግዚአብሔር ታቦተ ወደ እኔ እንዴት ይመጣል?» (2ኛ ሳሙ. 6+9) በማለት ተናግሮአል። ይህም በጎረቤት ዘመን ምልዕተ ጸጋ፣ ምልዕተ ውዳሴ፣ ምልዕተ ክብር የሆነችው አማናዊቷ ታቦተ ጽዮን እመቤታችን ድንግል ማርያም ወደ ካህኑ ዘካርያስ ቤት በገባችና ቅድስት ኤልሳቤጥን በጎበኘችት ጊዜ ቅድስት ኤልሳቤጥ «የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጣ ዘንድ እንዴት ይሆንልኛል?» (ሉቃ. 1+43) ስትል ከተናገረችው የትሕትና ቃል ጋር በምሥጢር የተወራረሰና የተገናዘበም ነው።

ልቦ አምላክ ቅዱስ ዳዊት በታቦተ ጽዮን ፊት ራሱን በትሕትና እንዳዋረደ ሁሉ፣ ቅድስት ኤልሳቤጥም ረቂቅና ጥልቅ የሆነውን ሰማያዊና መለኮታዊ ምሥጢር የሚገልጥ ከሣቲ ምሥጢር መንፈስ ቅዱስ እመቤታችን ወላዲተ አምላክ የመሆኗን ምሥጢር ስላስረዳት በመንፈስ ቅዱስ ተቃኝታ «ምነትነ ስነ ከሙ ትምዳኪ ኅዘዬ ስሙ ስስገዚአብሔር፣ የጌታዬ፣ የፈጣሪዬ እናቱ እመቤቴ ወደ እኔ ትመጧ ዘንድ እኔ

መጽሐፈ ድንገተ ገጽ 383። አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ [Abba Giyorgis of Gascha]፣ ስገዚአብሔር ስብሐት ["The Lyre of Glory"] CSCO, ገጽ 53። Laurentin, *The Hail Mary: Its Meaning and Its Origin*, 30. Brock, *The Bride of Light*, 25. Meersseman, *The Acatistos Hymn: Hymn of Praise to the Mother of God*, 75.
⁽³²⁸⁾ Robert Payesko, *The Truth About Mary: A Scriptural Introduction to the Mother of Jesus for Bible-Believing Christians* vol. I (Santa Barbara, CA: Queenship Publishing Company, 1996), 1-xviii- 1-xix. Russell, "The Blessed Virgin Mary in the Bible: The Scriptural Basis of Ecumenical Dialogue," 46. Laurentin, *Hail Mary: Its Meaning and Its Origin*, 24-25, 30. ቅዱስ ያሬድ፣ መጽሐፈ ድንገተ ገጽ 92፣ 381።

ምንድን ነኝ?» (ሉቃ. 1:43) ስትል በፍጹም ትሕትና ራሷን ዝቅ አድርጋ ተናገራለች።⁽³²⁹⁾ ልጇ ቅዱስ ዮሐንስም ይህን የእናቱን ትሕትና አብነት አድርጎ ፈጣሪው ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ እርሱ ሊጠመቅ በመጣ ጊዜ፡- «እኔ በአንተ ልጠመቅ ያስፈልገኛል። አንተም ወደ እኔ ትመጣለህን?» (ማቴ. 3:13-14) ሲል በፍጹም ትሕትና መልሷል።

ከዚህም ጋር በመጽሐፈ ሳሙኤል ካልዕ 6:14-15 ላይ «ዳዊትም በሙሉ ኃይሉ በእግዚአብሔር ፊት ይዘፍን (ያመሰግን፣ ይዘምር) ነበር፤ ... ዳዊትና የእስራኤልም ቤት ሁሉ ሆ እያሉ ቀንደ መለከትም እየነፉ የእግዚአብሔርን ታቦት አመጡ» በማለት ነቢዩ አምላክ የሆነው ንጉሠ እስራኤል ዳዊት የልዑላ ባሕርይ እግዚአብሔር ማደሪያና መገለጫ ለሆነችው ለታቦተ ጽዮን ክብር ሁለንተናዊ ሕይወቱን እንደሰጠ ያስገነዝበናል። በአንጻሩም ደግሞ ወንጌላዊው ቅዱስ ሉቃስ «ኤልሳቤጥም የማርያምን ሰላምታ በሰማች ጊዜ ጽንሱ በማገፀኗ ውስጥ ዘለለ» (ሉቃ. 1:41-44) ሲል ዳዊት (የጌታ መንገድ ጠራጊ) የተባለው ቅዱስ ዮሐንስ መጥምቅ በመንፈስ ቅዱስ ተቃኝቶ ሙዝገብ ቃህ ሙዝገብ ሙዝገብ ለሆነችው ለአማናዊቷ ታቦተ ጽዮን ለቅድስት ድንግል ማርያም በደስታ አሸበሸበ፤ ሰገደ ሲል ምስክርነቱን ሰጥቷል።

የአዲስ ኪዳን ሊቃውንትም ወንጌላዊው «ዘለለ» ያለውን ገጸ ንባብ በምሥጢር ወሰደው «ዮሐንስ ሰገደ ውስጥ ከፎካ ስሙ፤ መጥምቀ መለከት ቅዱስ ዮሐንስ የእናቱን የቅድስት አልሳቤጥ ማገፀን ቤተ መቅደስ አድርጎ በማገፀን ድንግል ላደረገው አምላክ የባሕርይ (የአምልኮ) ስግደት ሰገደ፤ መዝገበ ቃል፣ እመ አምላክ፣ መንበረ መለከት ለሆነችው ለአማናዊቷ ታቦት ለድንግል ማርያም ደግሞ በጸጋ ሰገደ»⁽³³⁰⁾ ብለው ተርጉመውታል።

⁽³²⁹⁾ Saward, *Redeemer in the Womb*, 23-33. St. Jacob of Serug, *On the Mother of God*, 55. Payesko, *The Truth About Mary*, 1-xix - 1-xx. Malaty (Fr.), *St. Mary in the Orthodox Concept*, 31. Graef, *Mary: A History of Doctrine and Devotion*, 10. Jim Forest, *Praying with Icons* (Maryknoll, New York: Orbis Books, 1997), 26.
⁽³³⁰⁾ ቅዱስ ያሬድ፣ መጽሐፈ ድንገት ገጽ 3።

በመሆኑም ዛሬ አርቶዶክሳውያን ምእመናን ከማገፀን ጥምቀት ተወልደን፣ መንፈስ ልደትን አግኝተን፣ ከሐሊበ ጸጋዎ ተመግቦን በጸጋ መንፈስ ቅዱስ በከበርንባት እናታችን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሆነን የእመቤታችን የድንግል ማርያምን ውዳሴዋንና ተአምሯን፣ ክብሯንና ልዕልናዋን፣ በመስማት ፍጹም መንፈሳዊ ደስታን ተሞልተን የምናከብራት፣ የምንዘምርላትና የምንሰግድላት መንፈስ ቅዱስን የተመላ ቅዱስ ዮሐንስንና ልብ አምላክ የተባለው ቅዱስ ዳዊትን አብነት አድርገን መሆኑን ይመለከቷል።⁽³³¹⁾

ታላቁ የቤተ ክርስቲያናችን አባት ሊቁ ቅዱስ ያዕቆብ ዘሥሩዓ እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ኤልሳቤጥን እንደጎበኘችት የሚያወሳውን ገጸ ንባብ በተረጎመበት የነገረ ማርያም የምሥጢር መደብሉ ሲናገር «ንጋትና ምሽት ተገናኙ» ብሏል። በመቀጠልም ይኸው አባት ሲያብራራ ንጋት የተባለችውና በንጋት የተመለሰችው በድቅድቅ ጨለማ ኃጢአት ተውጦ ለነበረው ዓለም አማናዊውን ፀሐዩ ጽድቅ ኢየሱስ ክርስቶስን (ሚል. 4:2፣ ማቴ. 17:2) ወልዳ ያስገኘችው አማናዊት ምሥራቀ ፀሐይ ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም መሆኗን መስክሮአል።⁽³³²⁾ ዳግመኛም ይኸው ሊቅ ቅድስት ኤልሳቤጥን በምሽት የመሰላት ትምህርቱና ሕይወቱ እንደ ጨረቃ ብርሃን የነበረውን መጥምቀ መለከት ቅዱስ ዮሐንስን ስላስገኘች ነው። ይህንንም ጌታችን በወንጌል መንግሥቱ ስለ ቅዱስ ዮሐንስ መጥምቅ ሲናገር «እርሱ የሚነድና የሚያበራ መብራት ነበረ፣ እናንተም ጥቂት ዘመን በብርሃኑ ደስ ሲላችሁ ወደዳችሁ» (ዮሐ. 5:35) በማለት ተናግሮለታል።

ከላይ የገለጥነው ምሥጢር ቅዱስ አባ ሕርያቆስ «ከብ ፀሐይ፣ ወለዳ ፀሐይ፣ ወሙንቴስ ቅዱስ ፀሐይ። ስሕዱ ውስጥ ፀሐዩ ዩዩቅ ዘላዕሰ ኩብ፤

⁽³³¹⁾ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ፣ መጽሐፈ ሰዓታት፣ ገጽ 135-136፣ 225። ተሾመ ዘሪ ሁን (መልአክ ታቦር)፣ ሰአሊ ሰነ ቅድስት፣ ገጽ 7። ውዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 190-194። Meersseman, *The Acatistos Hymn: Hymn of Praise to the Mother of God*, 37.
⁽³³²⁾ St. Jacob of Serug, *On the Mother of God*, 49.

ሥዕል 11:- ታውፋንያ በመልክስ እግዚአብሔር ሰደፍ አጃቹን አንደተቀጣ
“ስላም ስግነዘተ ሥጋኪ በስደ ሐዋርያት አርጋብ፤ በክፊወ ሰፍረት ቀድሞ ዘሐሳብ ሂጠ ሰፀ-ብ።”
("መልክዐ ማርያም"፣ ገጽ 533)

ከላይ በዝርዝር የተመለከተነውንና በታወቀው ጽዮንና በአማናዊቷ ጽዮን በድንግል ማርያም መካከል ያለውን ምሥጢራዊ ገጽጽ ለማጠቃለል ያህል ታወቀው ጽዮን በፈቃደ እግዚአብሔር ወደ ፍልስጥኤማውያን ከተማ ተማርካ ሔደ በቤተ ዳጎን በተቀመጠች ጊዜ ዳጎን የተባለውን የፍልጥኤማውያንን ጣዖት እንደሰበሰባቸውና እንደቀጠቀጠችው በቅዱስ መጽሐፍ ተገልጿል። (1ኛ ሳሙ. 5-6) በአንጻሩ ደግሞ አማናዊቷ ታወቀው ጽዮን እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም አስቀድሞ በትንቢተ ነቢያት «እነሆ እግዚአብሔር በፈጣን ደመና እየበረረ ወደ ግብፅ ይመጣል፤ የግብፅም ጣዖታት በፊቱ ይርዳሉ» (ኢሳ. 19፡1) «ልጄንም ከግብፅ ጠራሁት» (ሆሴዕ 11፡1-2) ተብሎ በተነገረው ቃለ ትንቢት መሠረት በንጉሠ-ሄሮድስ ዘመን ወደ ምድረ ግብፅ ከልጁ ከወዳጁ ከሊዮሶስ ክርስቶስ ጋር አብራ በተሰደደች ጊዜ ኃያሉ ልጅዋ መድኃኔዓለም ሊዮሶስ ክርስቶስ የግብፃውያንን ጣዖታት ሸር፣ አምልኮተ ጣዖትን አጥፍቶ፣ የሕዝቡንም ኃጢአት በምሕረቱና በቸርነቱ ደምስሶ የክብሩ ተካፋዮች፣ የርስቱና የመንግሥቱ ወራሾች አድርጓል።⁽³³⁹⁾ (ማቴ. 2፡13-23)

ይህንን ድንቅ ምሥጢር አስመልክቶ ኢትዮጵያዊው ሊቅ አባ ጽጌ ድንግል ከነገረ ድኅነት ምሥጢር ጋር በማገናኘብ ሲናገር «ታወቀ ስምሳክ ስህራክስ ዩዮን ማርያም ዘነገደት ምድረ ስህራክስ፤ ወቀጥቀጠች ስዳጎን ነፍሳት ብዙኃን ማሳገሷ፤ ስሙ ነገደት ቁስቋሙ በኃይስ ወሰዳ ከሃሲ፤ ወደቁ ስሚስከተ ግብፅ ሙናብርተ ስዳጎን ሐባብ፤ ወተኃዩሪ ከሱሙ ዘበሙ ስሪጋሲ፤ ወደ ኢሎፍላውያን ከተማ የገባች የአስራኤል ፈጣሪ ማደሪያ የሆነች ታወቀው ጽዮን ማርያም የብዙ ሰዎችን ሕይወት የሚያጠፋ ዳጎንን ቀጥቅጣ አጠፋችው። ዳግመኛም ሁሉን በሚችል በልጁ፣ በወዳጁ በሊዮሶስ ክርስቶስ ፈቃድ ወደ ቁስቋም በሔደች ጊዜ የሐሰት አባት የሆነው የሰይጣን ማደሪያ የሆኑ የግብፅ ጣዖታትም ወደቁ፣ አስማተኞችና መተተኞች የነበሩ የጣዖቱ አገልጋዮችም በሙሉ አፈሩ»⁽³⁴⁰⁾ ብሏል። ዳግመኛም ሌላው ኢትዮጵያዊ ሊቅ በመልክዐ ማርያም ድርሰቱ «ስላም በሙከዩዩኪ ስሰ ረከቦን ሙከሮ፣ ስምፍርሃተ ቀተሰት ሐሮ፤ ስነበስ ስሚሰን ስሙ ሐሮ፤ ማርያም ዩዮን ታወቀ ቃስ ዩዩቅ ሙከሮቅ ሰሥሮ»⁽³⁴¹⁾ ሲል ምክንያተ ድኅነት የሆነችውን እመቤታችንን አመስግኗታል።

⁽³³⁹⁾ Meersseman, *The Acatistos Hymn: Hymn of Praise to the Mother of God*, 49. ወንጌል ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 79-80።
⁽³⁴⁰⁾ አባ ጽጌ ድንግል፣ «ስቆቃው ድንግል»፣ መጽሐፈ ሰዓታት፣ ገጽ 668።
⁽³⁴¹⁾ ዐፄ ዘርዐ ያዕቆብና ዐፄ ናዖድ፣ «መልክዐ ማርያም»፣ ገጽ 531።

ሥዕል 12:- አመቤታችን ከልጁ ጋር ወደ ምድረ ገብፅ እንደተሰደደች

«ከዘክሬ ድንገል ንግዳት ዘምሰሲኪ ስንዝ ትገ-ዳዪ ምሰሲሁ ስምሀገፎ ሰሀገፎ በመዋሰስ ሂፎድክ ርገም።»

«ድንገል ሆይ ርገም በሆነ በሂሮድስ ዘመን ከእርሱ ጋር ከአገር ወደ አገር ስትሸሸ ከአንቺ ጋራ መሰደዳን አሳስቢ።»

(መጽሐፈ ቅዱስ፣ ገጽ 191)

5.1.4 ቤዛዊተ ዓለም ድንገል ማርያም

ከላይ በገለጥነው ምሥጢራዊ ትርጓሜ መሠረት ቅድስት ድንገል እመቤታችን ለእስራኤል ዘነፍስ የሕይወትና የደስታ ምንጭ የሆነውን መድኅነ ዓለም ክርስቶስን ያስገኘች አማናዊት ጽዮን መሆኗን እንረዳለን፤ እንገነዘባለን። ይህንን አስመልክቶ ቅዱስ ጳውሎስ ሐዋርያ ሲመሰክር «ከሕሙ ስምዳዮን ጸዋዳስ ሠድኅን፤ ሠድኅት ሕዝብ ስምዳቅብ፤ መድኃኒት ከጽዮን ይወጣል፤ መርገመ ኃጢአትንም ከያዕቆብ ያስወግዳል» (ሮሜ 11፥26) በማለት አስረግጦ ተናግሮአል። ጽዮን የሚለው ቃል ትርጉሙ አምባ፣ መጠጊያ፣ መሸሸጊያ ማለት ነው ብለናል። በዚህም መሠረት አማናዊቷ ጽዮን እመቤታችንም ዳዊት ሥጋ፣ ዳዊት ነፍስ፣ ዳዊት ዳድቃን፣ ዳዊት ኃጥኢን ናት።⁽³⁴²⁾

ይህ ታላቅ የምሥራች ቃል መፍቀሬ ስበእ የሆነው ልዑል ባሕርይ እግዚአብሔር ዓለምን (የሰው ልጆችን) በተስፋ ትንቢት በጎበኘ ጊዜ በነቢዩ በቅዱስ ዳዊትና በነቢዩ በኢሳይያስ አድርጎ የተናገረው አምላካዊ የበረከት ቃል ነው። (መዝ. 13፥10፣ ኢሳ. 59፥20) መጻሕፍት አምላካውያት በዘመነ ሐዲስ በወልደ እግዚአብሔር የተፈጸመው የድኅነት ዓለም ሥራ (ሐዲስ ተፈጥሮ) አስቀድሞ በተሰያየ ኅብረ አምሳል የተመሰለውና በብዙ ዓይነት ኅብረ ትንቢት የተነገረው አምላካዊ ተስፋ ፍጻሜ መሆኑን በመተባበር ይመሰክራሉ። (ዕብ. 1፥1-2፣ ማቴ. 5፥17) ስለሆነም ለዚህ አምላካዊ የቤዛነት ሥራ ልዩ መሣሪያና ምክንያተ ድኅነት የሆነችው ወላዲተ አምላክ ቅድስት ድንገል ማርያም ከተገለጠችባቸው ዐበይት ኅብረ አምሳል መካከል አንዱና ዋናው «ጽዮን» ናት።

⁽³⁴²⁾ ቅዱስ ያሬድ [St. Yared]፣ "ጸመ ድን" ["Soma Deggua,"] *Patrologia Orientalis* ed. F. Gräffin (Paris: Librairie de Paris, 1966), 215. አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ፣ [Abba Giyorgis of Gascha], መጽሐፈ ምሥጢር ["The Book of Mystery"]፣ ገጽ 374። ቅዱስ ያሬድ፣ መጽሐፈ ድንገት ገጽ 92። ኪዳነ ወልድ ክፍሌ (አለቃ)፣ መጽሐፈ ሰዋሰው ወግሥ ወመዝገብ ቃላት ሐዲስ፣ ገጽ 747፣ 752።

በቅዱሳት መጻሕፍት እንደተገለጸው «ጽዮን» የሚለው ልዩ መጠሪያ ስያሜ ሦስት ዋና ዋና ነገሮችን ያመለክታል። እነዚህም፡- የዳዊት ከተማ (1ኛ ሳሙ. 5÷7-10)፣ የጽዮንን ተራራ (መዝ. 2÷6)፣ እንዲሁም ታቦተ ጽዮን (1ኛ ሳሙ. 5÷1-8) ናቸው። ጽዮን የሚለው ስያሜ ለእስራኤል ዘሥጋ አምባ፣ መጠጊያ፣ መሸሸጊያ የሆነችውን የዳዊት ከተማን፣ እንዲሁም ልዑላ ባሕርይ እግዚአብሔር በጸጋ የሚያደርግትንና በረድኤት የሚገለጥበትን ታቦተ ጽዮንን እንደሚያመለክት በታቦተ ጽዮንና በአማናዊቷ ታቦት በእመቤታችን በቅድስት ድንግል ማርያም መካከል ያለውን ምስጢራዊ ንጽጽር በስፋት በገለጽንበት ክፍል አይተናል።

ይህንን አስመልክቶ መፍቀሪ ሰብእ የሆነው ቸሩ አምላክ የድኅነተ ዓለምን ተስፋ አስቀድሞ ሲያናግር «እነሰ ተስዩምኩ ንጉሠ በሳዕሌ ሆኜ በጽዮን በደብረ ሙቅደቱ፤ እኔ ግን በላያቸው ላይ ንጉሥ ሆኜ ተሾምኩ፤ በተቀደሰው ተራራዬ በጽዮን ላይ» (መዝ. 2÷6) ብሏል። በዚህ ም ቃለ ትንቢት መሠረት ጸዎን ሥጋ፣ ጸዎን ነፍስ፣ ጸዎን ጸድቃን፣ ጸዎን ኃጥአን እመቤታችን ድንግል ማርያም ሰማያዊው ንጉሥ ኢየሱስ ክርስቶስ ማኅፀኗን ዘጠኝ ወር ከአምስት ቀን ቤተ መቅደስ አድርጎ ተመስግኖታልና ደብረ መቅደሱ ትባላለች።⁽³⁴³⁾

የቤተ ክርስቲያናችን መጻሕፍተ ወዳሴያትም «ድንግል ስዩነት ርክሳ ሙገገስ ከርሣ ወተሰምሳ ቅዱሴ ሙሳስክት፤ ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም ስግዚአብሔር፣ ስግዚአብሔር የሆነውን እግዚአብሔር ወልድን በፀነሰች ጊዜ ራሷን ወደ ማኅፀኗ ዘንበል አድርጋ ቅዱሴ መላእክትን ትሰማ ነበር» በማለት ይመሰክሩላታል። ምክንያቱም በማኅፀኗ ያደረገው ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ ተብለው ዘወትር ከሚመሰገኑት ከሦስቱ አካላት ማለትም ከቅድስት ሥላሴ አንዱ አካል ዋሕድ ቃለ እግዚአብሔር ነውና። (1ኛ ጴጥ. 2÷6፣ ኢሳ. 28÷16)

⁽³⁴³⁾ መዝሙረ ዳዊት ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 29።

ሊቁ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ ቤዛዊተ ዓለም ድንግል ማርያም አማናዊት ጽዮን ተብላ በምስጢር መጠራቷ ከነገረ ድኅነት ጋር ያለውን ጥልቅ ግንኙነት ሲገልጥ «ሙዩክ ዐቃቤ ሥቴዳ ስምጋብ ስብ ስምዩርከ ስርዩም። ሙዩክት ተረክበት በሀገሪ ዳዊት ስንተ ስማ ዩዮን። ወተረዳሙ ይተብህስ ሙኑ ደሀብ ሙዩክት ስምዩዮን ስስብራኤል።»⁽³⁴⁴⁾ በማለት ምስጢራዊ ትርጓሜውን አብራርቶና አፍታቶ አስረድቷል።

ከላይ እንደገለጥነው በምስጢራዊ ፍቺውና ትርጉሙ አማናዊት ጽዮን የተባለችው ቤዛዊተ ዓለም ድንግል ማርያም መሆኗን ተመልክተናል። ይሁን እንጂ ጽዮን የተባለችው የዳዊት ከተማ ኢየሩሳሌም ብቻ እንጂ እመቤታችን ጽዮን ልትባል አይገባም የሚሉ አይታሉ ም። በመሠረቱ ጽዮን ማለት አምባ፣ መጠጊያ፣ መሸሸጊያ ማለት ነው። እመቤታችን ጽዮን መባሏም አዳምና ሔዋን በምክረ-ከይሲ ተቃልለው፣ ሕገ እግዚአብሔርን ተላልፈው፣ የሞት ሞት ተፈርዶባቸው፣ ከክብር ቦታ ከገነት ወጥተው፣ በመንጸፈ ደይን ወድቀው፣ በእግረ አጋንንት ሲጠቀጠቁ ለድኅነተ ዓለም ስንቀ ተስፋ ሆና የተሰጠች አምባና መጠጊያ፣ መሸሸጊያና መጽናኛ ስለሆነች ነው። (ገላ. 4÷4፣ ዘፍ. 3÷15) ታላቁ ሊቅ ቅዱስ አባ ሕርያቆስም እመቤታችንን ባሰገነበት ቅዳሴው «እነቲ ወስቲ ተስፋሁ ሰስዳም ስሙ ዩስዳድ ስምገነት፤ ከገነት በተሰደደ ጊዜ የአዳም ተስፋው አንቺ ነሽ» ሲል ያመሰገናት ስለዚህ ነው።

እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም በቅዱሳት መጻሕፍት ጽዮን ተብላ በምስጢር እንደተጠራች ከላይ ከገለጽነው በተጨማሪ ልብ አምላክ ቅዱስ ዳዊት በመዝሙር 131÷13 ላይ «ስሙ ጎረቤ ስግዚአብሔር በጽዮን፤ ወስብዳቲ ከሙ ተኩኖ ማኅዳር። ዛቲ ዩስቲ ምዕቴፍየ ሰዓሳም። ዝዩ ስጎዳር ስሙ ጎረቤክ፤ እግዚአብሔር ጽዮንን መርጠክታልና። ማደሪያውም ትሆነው ዘንድ ወድዶክታልና። እንዲህ ብሎ፡- ይህች ለዘለዓለም ማረፊያዬ ናት፤ መርጫታለሁና በዚህች አድራሰሁ።»

⁽³⁴⁴⁾ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ [Abba Giyorgis of Gascha]፣ መጽሐፈ ምስጢር [The Book of Mystery]፣ ገጽ 379።

በማለት ተናግሮአል። በዚህ ገጸ ንባብ ውስጥ ጽዮን የሚለው ስያሜ የእመቤታችን ትክክለኛ መጠሪያ መሆኑን መረዳት እንችላለን። ምክንያቱም ልዑል ባሕርይ እግዚአብሔር ማደሪያው ትሆነው ዘንድ ከአንስተ ዓለም ሁሉ ለይቶ ለእናትነት የመረጣትና ለድኅነት ዓለም መሣሪያነት ያዘጋጃት አማናዊት ጽዮን ድንግል ማርያም ብቻ ናትና። (መዝ. 45+4፣ ሉቃ. 1+28-42) ዳግመኛም ለልጁ ማደሪያው ትሆነው ዘንድ ማለትም ዘጠኝ ወር ከእምስት ቀን ማገፀኗን ዓለም አድርጎ ያድርባት ዘንድ ለተዋሕዶ አንድመረጣት በግልጽ ይመሰክራል።

ነቢዩ ቅዱስ ዳዊት እመቤታችንን ከምድራዊቷ ጽዮን ከኢየሩሳሌም ሲለያት «ይህች ለዘለዓለም ማረፊያዬ ናት» በማለት ገልጸዋል። ምክንያቱም ምድራዊቷ ጽዮን (የዳዊት ከተማ) ዘለዓለማዊት አይደለችምና። ጌታችንም በቅዱስ ወንጌል «ሰማይና ምድር ያልፋሉ ቃሌ ግን አያልፍም።» (ማቴ. 24+35) በማለት ይህ የሚታየው ሰማይና ያለንባት ምድርም ዘለዓለማዊ የእግዚአብሔር ማደሪያ አለመሆናቸውን፤ ይልቁንም በዕለተ ምጽአት ከመኖር ወደ አለመኖር የሚያልፉ መሆናቸውን ገልጾ አስረድቶናል። (2ኛ ጴጥ. 3+10-13፣ ራእይ 21+1-2)

በመሆኑም ነቢዩ ቅዱስ ዳዊት በምሥጢር የገለጣት ይህኛ ዘለዓለማዊት ጽዮን ቅድመ ዓለም የነበረ፣ ማዕከለ ዓለም ያለ፣ ድጎረ ዓለምም የሚኖር አልፋና አሜጋ የሆነው አምላክ በኩነት ያደረገት ማለትም ከሥጋዋ ሥጋ፣ ከነፍሷ ነፍስን ነሥቶ በተዋሕዶ ሰው የሆነባት የዘለዓለማዊ ንጉሥ ክርስቶስ እናቱ አማናዊት ጽዮን ድንግል ማርያም ናት። ዳግመኛም እመቤታችን ለዘለዓለም ወላዲተ አምላክ ስትባል መኖሯንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ከእርሷ የነሣው ሥጋ ለዘለዓለም የሚኖር ሕያወ ባሕርይ መሆኑን ያስረዳል።⁽³⁴⁵⁾

ከዚህም ጋር ነቢዩ እግዚአብሔር ቅዱስ ዳዊት በመዝሙር 86+5 ላይ «እምነ ዩዮን ይበል ሰብክ። ውበክኪ ተወጸደ በውስቴታ። ውውስት⁽³⁴⁵⁾ መዝሙረ ዳዊት ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 431-432።

⁽³⁴⁵⁾ መዝሙረ ዳዊት ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 431-432።

ሰው ሣሪ፤ ሰው እናታችን ጽዮን ይላል። በውስጥም ሰው ተወለደ፤ እርሱ ራሱም ልዑል መሠረታት።» በማለት ተናግሮላታል። የዚህ ቃለ ትንቢት ምሥጢራዊ ፍጻሜው መድኃኒ ዓለም ክርስቶስ ከእመቤታችን በተዋሕዶ ሰው ሆኖ ተወልዷልና፤ እመቤታችንንም በንጽሕና፣ በቅድስና፣ በጎቱም ድንግልና አጽንቷታልና፤ ከቀኝ ጎኑ በፈሰሰው ማየ ገቦ ተጠምቀው፣ በመንፈስ ልደት የከበሩ ምእመናን ሐዲስ በሙሉ ድንግል ማርያም እናታችን፣ መድኃኒዓለም ክርስቶስ አባታችን ገነት መንግሥተ ሰማያት ርስታችን ብለው በማመን ጸንተው ይኖራሉ ማለት ነው።⁽³⁴⁶⁾ በዚህም መሠረት በተዋሕዶ ከእርሷ ሰው ሆኖ የተ ወለደውን የአካላዊ ቃል የእግዚአብሔር ወልድን እናት ድንግል ማርያምን -ክርስቶስ ያመኑ ክርስቲያኖች ሁሉ እናታችን ብለው የሚጠሯት አማናዊት ጽዮን መሆኗን ነቢዩ ቅዱስ ዳዊት በመዝሙሩ ገልጾ አስረድቷል።

በአዲስ ኪዳንም ከመልአኩ ከቅዱስ ገብርኤል ዜና ብሥራት በኋላ እመቤታችን ኤልሳቤጥን በጎበኘችት ጊዜ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ በቅድስት ኤልሳቤጥ አድሮ የገለጠውን አማናዊ የምስክርነት ቃል በሉቃስ 1+39-44 ላይ «... ኤልሳቤጥም የማርያምን ሰላምታ በሰማች ጊዜ ፅንሱ በማገፀን ውስጥ ዘለለ። በኤልሳቤጥም መንፈስ ቅዱስ ሞላባት። በታላቅ ድምፅም ጮኻ እንዲህ አለች፡- አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ፤ የማገፀንሽም ፍሬ የተባረከ ነው። የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጪ ዘንድ እንዴት ይሆንልኛል? እነሆ የሰላምታሽን ድምፅ በሰማሁ ጊዜ ፅንሱ በማገፀኔ በደስታ ዘሎአልና።» ተብሎ ተጽፎ እናገኛለን።

አርቶዶክሳውያን ሊቃውንት ይህንን ምሥጢር ሲተረጉሙ «የሐክስ ሰገደ ውስት ከፎወ ስሙ» በማለት ገልጸውታል። ይህም ማለት መጥምቁ ቅዱስ ዮሐንስ የእናቱን የቅድስት ኤልሳቤጥን ማገፀን መቅደስ አድርጎ በእመቤታችን ማገፀን ለተፀነሰው ለጌታችን ለኢየሱስ

⁽³⁴⁶⁾ መዝሙረ ዳዊት ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 621።

ክርስቶስ የአምልኮ ስግደት፣ ለወላይተ አምላክ ለቅድስት ድንግል ማርያም ደግሞ የጸጋ ስግደት ሰገደ ማለት ነው።

ከላይ እንደተመለከትነው ጸጋ መንፈስ ቅዱስን የተመላች የቅድስት ኤልሳቤጥ ልጅ መጥምቁ ዮሐንስ ገና በእናቱ ማጎፀን ሳለ መንፈስ ቅዱስ ያደረገበት ስለነበረ የእመቤታችንን የሰላምታ ድምፅ በሰማ ጊዜ በደስታ ዘሎአል። በዚህም ለእመቤታችን የጸጋ ክብር ሰጥቷል። እንግዲህ ቤዛዊተ ዓለም ድንግል ማርያምን ከላይ በገለጸነው ዓይነት ምስጋና የሚያከብሯትና የሚያመሰግኗት መንፈስ ቅዱስ ያደረገባቸው ሰዎች መሆኑን ይገነዘባል። እርሷም በሉቃስ 1፡48 ላይ «እነሆም ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል» ብላ እንደተናገረችው በልጇ፣ በወዳጇ በኢየሱስ ክርስቶስ አምነን፣ ከአብራክ መንፈስ ቅዱስ፣ ከማገፀነ ዮርዳኖስ በጥምቀት ተወልደን፣ በአማላጅነቷና በቃል ኪዳኗ የምናምንና የምንታመን ክርስቲያኖች ሁሉ ጸወነ ሥጋ፣ ጸወነ ፍስ የሆነችውን እመቤታችንን ብፅዕት ነሽ፣ ገጽሕት ነሽ፣ ጽንዕት ነሽ፣ ንዕድ ክብርት ነሽ እያልን ዘወትር እናመሰግናታለን። በዚህም አማካኝ ምስጋናችን መንፈስ ቅዱስን ከተመላች ከቅድስት ኤልሳቤጥ፣ ከጸያሒ ፍኖት ከቅዱስ ዮሐንስ መጥምቁ እንዲሁም ከሰማያዊው መልአክ ከቅዱስ ገብርኤል ጋር እንተባበራለን።

በአጠቃላይ ከላይ በዝርዝር እንዳየነው ታላቁ የእግዚአብሔር ሰው አቢዳራ ቤቱን ለታቦተ ጽዮን በፈቃዱ እንደሰጠና ልዑላ ባሕርይ እግዚአብሔርም አቢዳራንና ቤቱን ሁሉ በበረከት እንደጎበኘ፣ ንጉሠ እስራኤል የሆነው ልቦ አምላክ ቅዱስ ዳዊትም አምጋ ውዳሴውን በታቦተ ጽዮን ፊት እንዳቀረበና በዚህም አምላክ እስራኤል እግዚአብሔር ሕይወቱን ፍጹም እንዳከበረለት ተመልክተናል። ዳግመኛም ቅድስት አልሳቤጥ ለአማኛዊቷ ጽዮን ለድንግል ማርያም ቤቷን እንደከፈተችና በጸጋ መንፈስ ቅዱስ ተቃኝታ ልዩ የሆነ ቃለ ውዳሴ እንዳቀረበችላት አይተናል። ከዚህም ጋር እመቤታችን የድንገተ ዓለም ተስፋ በተፈጸመበት በቀራንዮ መስቀል አጠገብ በፍቁረ እግዚአ በቅዱስ ዮሐንስ

ወንጌላዊ አማካይነት ለዓለም ሁሉ እናት ሆና በጸጋ ተሰጥታለች። በመሆኑም ይህ ታማኝ ሐዋርያ ስርክ ስግዚአብሔር (የእግዚአብሔር ወዳጅ) የሆኑትን አቢዳራን፣ ቅዱስ ዳዊትንና ጸጋ መንፈስ ቅዱስን የተመላች ቅድስት ኤልሳቤጥን አብነት አድርጎ ቤቱን ለፈጣሪው እናት ለድንግል ማርያም በፈቃዱ ሰጥቷል። (ዮሐ. 19፡27) እንግዲህ አኛም አነርሱን አብነት አድርገን ቤት ልቡናችንንና ሕይወታችንን ዳወጥ ሥጋ፣ ዳወጥ ነፍስ፣ ዳወጥ ዳዊት፣ ዳወጥ ኃጥኪን ለሆነችው ለቤዛዊተ ዓለም ድንግል ማርያም ከፍተኛ የእርሷ ጣዕመ በረከት፣ ጣዕመ ፍቅርና ጣዕመ ውዳሴ፣ እንዲሁም የልጇ የወዳጇ የመድኃኒዓለም ምሕረትና ቸርነት እንዲያደርብንና እንዲበዛልን መዘጋጀት ይገባናል።

5.1.5 ሐውልተ ስምዕ ዘኢያሱ (የኢያሱ የምስክር ሐውልት)

የቤተ ክርስቲያናችን መተርጉማን ወላይተ አምላክ ድንግል ማርያም በሦስት ወገን ማለትም በገጽሐ ሥጋ፣ በገጽሐ ነፍስ፣ በገጽሐ ልቡና የተሸለመችና ያጌጠች፣ አንድም በክሰዮ (በማሰብ)፣ በነገብ (በመናገር)፣ በገዢ (በመሥራት)፣ ገጽሕት፣ ቅድስት፣ ጎትምት የመሆኗን ምሥጢር በኢያሱ የምስክር ድንጋይ መስለው አስተምረዋል። ዳግመኛም ኢያሱ ከእስራኤል ዘሥጋ ጋር የተማማለባት ድንጋይ ባለ ሦስት ገጽ መሆኗ እመቤታችን በሦስት ወገን ዘለዓለማዊት ድንግል (ቅጽጦ ዳኒክ፣ ጊዜ ዳኒክ፣ ዳኒክ፣ ዳኒክ፣ ቅጽጦ ወሊዶ፣ ጊዜ ወሊዶ፣ ዳኒክ ወሊዶ) ለመሆኗ ምሳሌ ነው።⁽³⁴⁷⁾

ለላው ምሥጢር ደግሞ ለአማኛዊው መድኃኒተ ሥጋ ወንጌል ወመገደስ ለኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ የነበረው ኢያሱ በዚህች ድንጋይ አማካይነት ስሙ እንደታወቀ ሁሉ፣ እንደዚሁም ድንገተ ሥጋን፣ ድንገተ ነፍስን የሚሰጠው ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ከእመቤታችን በተወለደ ጊዜ ለዓለም ሁሉ ታውቋልና። ለዚህም «እነሆም፦

(347) ቅዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 94-95።